

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs LXV. Te decet hymnus Deus in Sion.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Letiferas iaciunt neruo stridente sagittas,
 Et capiti intentant absq; timore meo.
 Consilia inter sese agitant obnoxia fraudi,
 Et nisi perfidiae non habitura locum.
 Nam mihi componunt laqueos, & retia neclunt,
 Quae nullos hominum posse uidere putant.
 Insidias toto meditantur pectore, quantum
 Fraudibus inuentis quisq; ualere potest.
 Sed Deus & celeres in noxia corda sagittas.
 Diriget, & subito uulnere percutiet.
 Ipsis exitium sua friuola lingua parauit,
 Omnibus ut fierent risus & opprobrium.
 Omnes ista homines spectantes facta stupebunt,
 Iam non immemores hoc opus esse Dei.
 At qui iustus erit Domino confidet, & ipsi
 Nitens perpetuo tempore latus erit.
 Et quorum directa Deo sunt pectora uiuent,
 Haec his perpetuae gloria laudis erit.

Comminatio,
 malum consilium
 erit confusio
 tori pessimum.

Consolatio pi-
 erum.

PSALMVS LXV.

Te decet hymnus Deus in Sion.

ARGUMENTVM.

Est suauissimus Psalmus: Primi uersus
 habent gratiarum actionem. Deinde o-
 rat pro remissione peccatorum, pro con-
 seruatione uerbi, & pro exauditione. Po-
 stremo commemorat beneficia Dei politi-
 ca, quod donet pacem, & benedicat agro,
 ita ut totus annus sit quasi corona ex be-
 neficiis.

neficijs Dei connexa. Quidam Psalmum hunc allegorice accipiunt de Regno Christi & nouo Testamento, propter duos uersus: Omnis caro ad te uenit &c. Tu es spes omnium finium terræ, & eorum qui remoti de gunt in Insulis. Non enim huiusmodi prophetiæ raræ sunt, inuolutæ allegorijs.

Qui populo sua uerba suo dedit, ipse tuetur,
Dat pacem, & frugum tempora larga Deus.
Quas quotus agnoscit quibus auget dotibus annum?
Quas canit hic, satis his nullus Homerus erit.

Vincenti Psalmus & canticum Dauid.

Gratiarũ actio **N**os tua, mundi opifex, cœlestia iussa manentes,
Spectamus tacito pectore quicquid agis.
Interea ferimus tibi debita munera laudum,
Quem decet in sancta laude Sione coli.

*
Oratio pro remissione peccatorum. **N**ost tibi uota pio persoluimus omnia ritu,
Et querulas pleno fundimus ore preces.
Et quoniam precibus sacras placaris ad aras,
Ad tua templa pater consuet omnis homo.

*
Verbum respõdendi recte hic exponitur, pro exaudire, ut sit sententia: responde nobis, seu exaudi nos secundum admirabile iusticiam tuam. ***N**ost tibi plus nimio deliquimus, eia age fassos
Respice, da ueniam, pande salutis iter.
Felicem quem tu delegeris, & tibi carum
Feceris, ut tecum limina sancta colat.
Ille domus bonitate tuæ satiabitur, idem
Ibit ouans templi de ditione tui.
*Iusticia nobis respondens mira fidei,
O Deus, ò mea spes, gloria, uita, salus.

Spes

Spes hominum quicumq; habitant regna ultima terræ

Et procul in vasto littora sparsa mari.

Qui ualidos magno fundauit robore montes,

Virtutis propriæ uiribus omnipotens.

Qui fera latisoni compescit murmura ponti,

Et fremitus uasti quos iacit unda maris.

Qui premit insanos populo frendente tumultus,

Agmina qui nutu seditiosa fugat.

Vt timeant quicumq; habitant extrema locorum,

Dum tua mirantes signa stupenda uident.

Te duce læta uia est loca per quæcunq; meantum,

Siue aurora rubes, Hespere siue cadis.

Climata latiuagæ tu respicis omnia terræ,

Quam iugi irriguam fonte uirere facis.

Quam facis omnigena rerum ditioe beatam,

Dulce tuum uarijs flumen abundat aquis.

Sic læta segetes, sic pingua culta uirescunt,

Per te sic fructus parturit omnis ager.

Frugiferos riguo potas aspergine sulcos,

Gleba tuo cultu nulla iacebit iners.

Imbribus humectans arentia uiscera terræ,

Per te larga suas copia fundit opes.

Quadrifidum uarijs locupletas dotibus annum,

Quas datus è plenis nubibus humor alit.

Sic tua distillant pingues uestigia succos,

Et toties pedibus semita trita tuis.

Deserti loca, dura prius, cultissima fient,

Fructiferi montes iam sua dona ferent.

Innumeri per grata greges uiridantia pascent,

Obsita planicies frugibus omnis erit.

Gratiarū actio
pro pace.

Pro commoda
tempestate.

Psalms utitur
uero corōas,
ut significet i-
stam continuā
uarietatem, qd
singuli menses
nouos suos fru-
ctus terra ma-
riq; habeant
per uices.

Tunc

Tunc iucunda nouo sustollent iubila plausu,
Tunc tibi mortales carmina læta canent.

PSALMVS LXVI.

Iubilate Deo omnis terra, psallite.

ARGUMENTVM.

Est gratiarum actio, quod Deus populum & Ecclesiam suam, etsi affligi sinit, tamen non deserat, sed suo tempore potenti manu liberet, sicut in mari rubro liberauit a Tyranno Pharaone.

Sæpe suo populo medicæ iam mortis in hora
Affuit auxilio non remorante Deus.

Sic & adhuc à morte suos, & ab artibus hostis
Seruat, ut exemplis omnia plena docent.

Exordium in quo
hortat ad gratiarum
actionem.

LÆticiæ noua signa Deo date, tollite plausus,
Qui uariè cultam cumq; tenetis humum.
Ipsius assiduo celebrantes nomina cantu,
Gratifica soli psallite uoce Deo.

Narratio in
qua commemorat
beneficia Dei
propter quæ sit
laudandus.

Dicite terribili meritis super omnia laudes
Dicite terribilis facta stupenda Dei.
Hostes uana tui præsumunt omnia, nec sunt
Robora cuncta hominum uiribus æqua tuis.
Omnia te magnæ uenerentur clinata terræ,
Laude tui resonet nominis omne solum.

*
Commemorat
liberationem
factam in mari
rubro, cum qua
confert suitem
poris singula-
ria beneficia.

Huc agite ò cunctæ spectatum accurrite Gentes,
Quæ Deus in cunctis quantaq; rebus agat.
*Humida qui magni desiccet marmora ponti,
Mobile qui certum per mare sternit iter.

Hic